

[Merete Aarup]

Det må da erkendes, at der er et problem med de enlige kvinder, der er på § 37-hjælpen, og som ikke er i gang med en uddannelse. Men følger vi socialdemokratiets forslag, vil det betyde, at alle enlige forsørgere under 25 år automatisk bliver sociale tilfælde og skal have studiestøtte over § 42.

Måske vil det hjælpe på det faldende fødselstal, for enhver ung pige må jo skynde sig at få et barn samtidig med sin afsluttende skolegang for at komme ind under denne ordning, som er langt bedre end SU, og som ikke er afhængig af forældrenes indtægt. Men dette kan da ikke være rimeligt af hensyn til de kommende børn.

I dag modtager størsteparten af unge ikke hjælp efter bistandsloven, men lever af lån i uddannelsesstiden og i en uddannelsessituation, også selv om de har børn, indtil de kan få SU, men om denne ordning er tilfredsstillende, må tages op i en anden sammenhæng.

Dette forslag vil for os at se få uoverskuelige økonomiske konsekvenser, og de 30 mill. kr., som forslagsstillerne antyder at denne ordning vil komme til at koste, tror vi ikke på. Det vil blive et langt større beløb, fordi forslaget jo også vil medføre en række merudgifter af en ukendt størrelse til børneoplysning og til flere institutionspladser.

Bistandslovens princip om at vurdere i de enkelte tilfælde må ikke tilsidesættes. Forslaget bærer præg af mistillid til kommunernes administration af bistandslovens mulighed over for unge enlige forsørgere. Kommunerne er opmærksomme på de unges og især de enlige forsørgeres problemer og gør, hvad der er muligt for at tilskynde både til en uddannelse og til job, for man er da ikke i kommunerne interesseret i at holde de unge inden for bistandssystemet længere, end det er rimeligt. Hr. Torben Lund taler om mødrehjælpen. Det viser netop, at private organisationer kan være et vældig godt supplement til det offentlige system.

Derfor mener vi, at en udbygning af vejledningen vedrørende § 42, som socialministeren i sin tale var inde på, vil være langt at foretrække fremfor en lovgiven pligt for kommunerne.

Den konservative gruppe må derfor afvise lovforslaget.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan heller ikke tilslutte sig lovforslaget, men vi er da enige med forslagsstillerne i, at det ville være godt, hvis vi kunne gøre en bedre indsats for dem, som i dag får kontanthjælp. Det ville være bedre, hvis de kunne få en tilknytning til erhvervslivet, og der er jo også allerede fra regeringens side taget flere initiativer i den retning.

Det er rigtigt, at unge enlige forsørgere er en speciel gruppe, der har mange problemer, men derfra og så til at sige, at samtlige enlige forsørgere er et socialt problem, det synes jeg i virkeligheden er at gå for vidt. Man kan sige, at nogle har meget store problemer. Det kan jo også være, der er andre, som måske har knap så store problemer.

Som fru Merete Aarup har gjort rede for, kan man forestille sig, at det måske i virkeligheden kunne være et forslag, som socialdemokratiet har udtænkt på baggrund af det faldende børnetal. Det ved jeg ikke. I hvert fald synes jeg, det er vigtigt, at vi gør os klart, at bistandsloven netop bygger på, at der er individuel vurdering af de forskellige behov.

Det er netop den konkrete vurdering, som vi lægger vægt på at man stadig væk skal have, og hvis ministeren føler, at der kunne være et behov for at ændre vejledningen, så kan vi kun være tilfredse med, at man overvejer det. Jeg tror stadig væk, som også fru Merete Aarup var inde på, at mange kommuner er opmærksomme på problemerne, så det vil måske være lidt overflødig. Men hvis der eventuelt ved eksempler fra socialministeren kunne vises kommunerne, at der er forskellige muligheder, så vil vi kun være tilfredse med det.

Vi afviser altså det foreliggende lovforslag.

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal sige med det samme, at vi i SF er positive over for lovforslaget, og det ville selvfølgelig være aldeles udmærket, hvis det kunne gennemføres. Men det løser ikke ret meget af de mange problemer, som en del eller mange af de enlige forsørgere står midt i. Jeg er enig i, at et vejledende cirkulære som det, socialministeren udsendte i efteråret 1983, ikke er så godt som et forslag, der siger, at enlige forsørgere skal have tilbud om en uddannelse. Men én ting er bedre i cirkulæret end i det forslag, som socialdemokrati-